

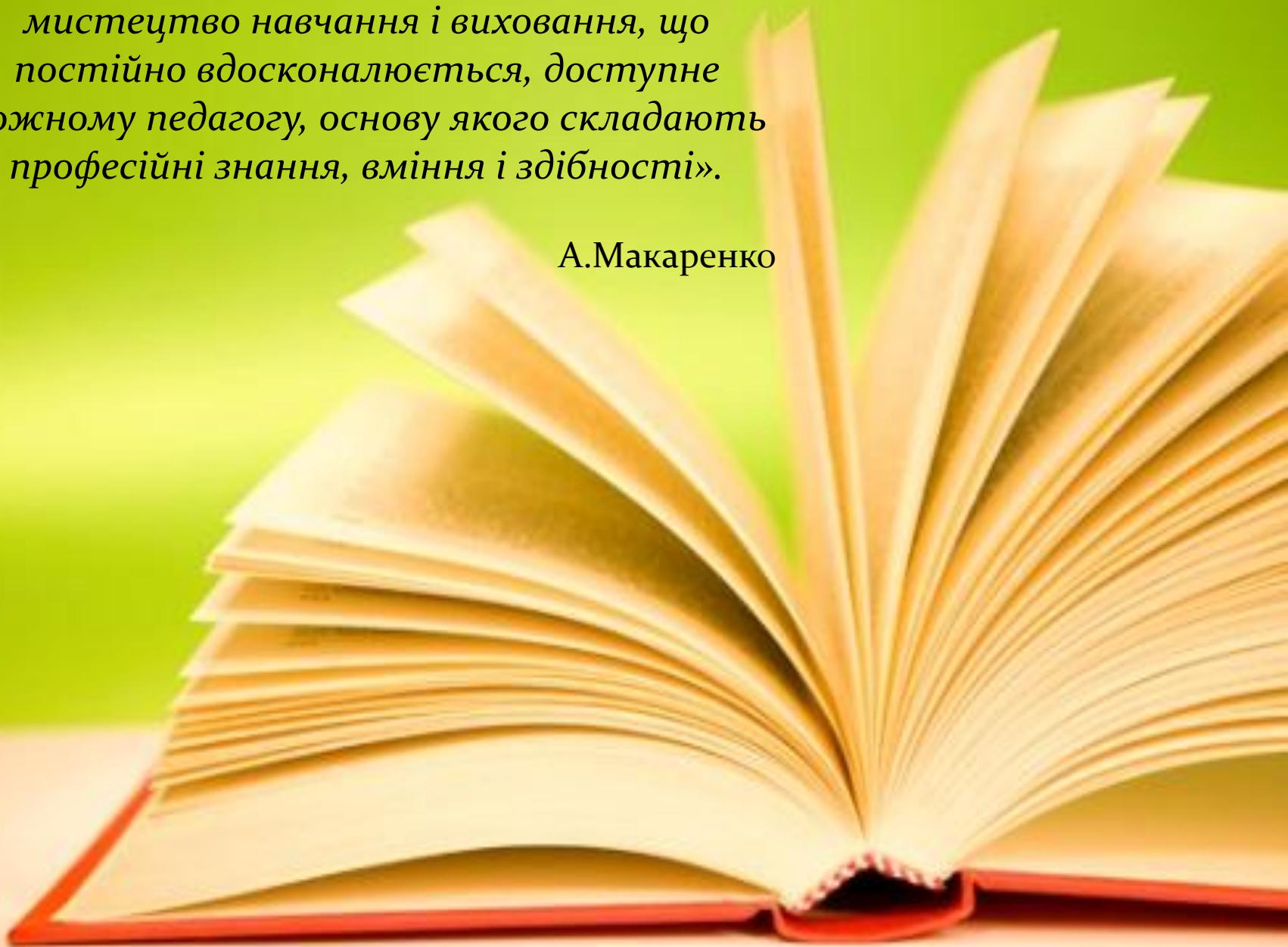

Найважливіші професійні уміння сучасного вчителя- словесника

«Педагогічна майстерність – це високе мистецтво навчання і виховання, що постійно вдосконалюється, доступне кожному педагогу, основу якого складають професійні знання, вміння і здібності».

А.Макаренко

ЕТИМОЛОГІЯ

- Лексема «словесник» утворилася від праслов'янського слово, слова (slovo, -eseslovos «те, що сказано», «те, що можна чути». У давньоруській мові терміном позначали «майстра говорити», у XVIII столітті так називали «речисту людину».
- **Учитель-словесник** – це особа, яка організовує в сучасній загальноосвітній школі, ліцеї, гімназії, коледжі навчання із філологічних дисциплін – мови, літератури, словесності, культури мови, стилістики, риторики. (М. І. Пентиліук)

Структура діяльності

- **мета діяльності** (формування особи особистості учня як гідного громадянина країни);
- **суб'єкт** (учитель, педагогічний колектив школи);
- **об'єкт** (учень);
- **сукупність дій і операцій, за допомогою яких реалізується діяльність** (способи, прийоми впливу вчителя на учнів);
- **результат діяльності** (рівень сформованості необхідних рис і якостей особистості учня).

Ключові компетентності:

- педагогічна
- психологічна
- лінгвістична
- комунікативна
- інформаційна
- методична
- культурологічна

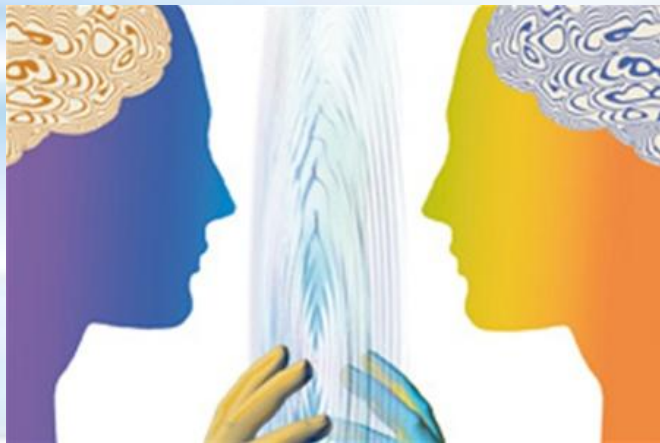
Педагогічна компетентність учителя-філолога

- гармонійне поєднання предмета, методики й дидактики викладання, умінь і навичок (культури) педагогічного спілкування, а також способів і прийомів саморозвитку, самовдосконалення, самореалізації.

Психологічна компетентність

- – знання загальної та вікової психології, психічних процесів, вміння визначати рівень і мотиви розвитку особистості й позитивно впливати на вдосконалення спеціаліста.
- вміння: адекватно оцінити власні здібності, можливості, психологічні особливості;
- вибрати найефективніші варіанти поведінки в тій чи іншій ситуації;
- регулювати власні емоційні стани, долати критичні життєві ситуації

Лінгвістична компетентність

- засвоєння знань з української мови як знакової системи, її розвиток, будову та функціонування, збагачення індивідуального лексичного запасу й граматичної будови мови, формування здатностей аналізувати та оцінювати мовні факти, володіння орфографічними й орфоепічними нормами.

*Нації вмирають
не від інфаркту.
Спочатку їм відбирає мову*

Л. Костенко

Комунікативна компетентність

- здатність особистості будувати власну мовленнєву поведінку відповідно до реальних ситуацій спілкування, передусім професійного.
- володіння не тільки системою спеціальних знань, умінь і навичок, а й здатністю діяти в конкретній життєвій ситуації, будувати комунікацію з іншими людьми, здійснювати нормативну мовленнєву діяльність.

Інформаційна компетентність

- Вміння вирішувати задачі, пов'язані з обробкою інформації, використовуючи сучасні інформаційні й комунікаційні технології, використання набутих вмінь у своїй професійній діяльності.

Методична компетентність

- знання методологічних і теоретичних основ методики навчання мови, концептуальних основ, структури й змісту засобів навчання, вміння застосовувати мову в педагогічній діяльності, виконувати основні професійно-методичні функції.

Культурологічна компетентність

- усвідомлення мови як форми вираження національної культури, взаємозв'язку мови та історії українського народу, національно-культурної специфіки української мови та української мовної поведінки, формування мовної картини світу, оволодіння національно-маркованими одиницями мови, українським мовним етикетом, культурою міжнаціонального спілкування.

Якості особистості

• **Суспільної спрямованості:**

- — науковий світогляд, потреби передової людини;
- — громадянська зрілість і активність, обізнаність із подіями світового і місцевого життя;
- — загальнолюдські моральні риси та якості;
- — прагнення до висот своєї професії;
- — загальна ерудиція, начитаність.

Професійно-педагогічної спрямованості:

- — компетентність; — захопленість професією;
- — висока професійна працездатність;
- — любов до дітей, гуманне ставлення до них;
- — уміння вести психолого-педагогічні спостереження
- — вимогливість до себе й до учнів, наполегливість, цілеспрямованість;
- — справедливість; — тактовність;
- — витримка, терплячість, самовладання
- — самокритичність, скромність, самооцінка;
- — винахідливість, твердість і послідовність у словах і діях;
- — педагогічна уява, оптимізм;
- — комунікативність, виразна мова;
- — зібраність, акуратність і зовнішня охайність.

Вимоги до психолого-педагогічної підготовки

Знання

- — основ методології; ;
- — психолого-педагогічні;
- — анатомо-фізіолого-гігієнічні;
- — теорії і методики виховання;
- — змісту навчального предмета й методики його викладання;
- — індивідуально-психологічних особливостей особи на різних вікових етапах;
- — методики індивідуальної роботи та роботи з дитячими і молодіжними колективами;
- — змісту і методів роботи з батьками та громадськістю;
- — політики, історії, краєзнавства, літератури та мистецтва, моралі, етики, естетики, релігії, права, техніки і культури.

*...один із секретів педагогічної творчості й
полягає в тому, щоб пробудити в учителя інтерес
до пошуку, до аналізу власної роботи. Хто
намагається розібратися в хорошому й поганому
на своїх уроках, у своїх взаєминах з вихованцями,
той уже досяг половини успіху*

В.О.Сухомлинський

